

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **Mgr. K. B.**, zastoupená Mgr. Liborem Burianem, advokátem se sídlem Jakubské náměstí 101/2, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, za účasti: I) **CETIN a. s.**, se sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9, II) **EG.D, a. s.**, se sídlem Lidická 1873/36, Brno, III) **České Radiokomunikace a. s.**, se sídlem Skokanská 2117/1, Praha 6, IV) **Buca Projekt s. r. o.**, se sídlem Litvínovice 57, České Budějovice, zastoupená JUDr. Václavem Junkem, advokátem se sídlem Krajinská 35/1, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 5. 2024, č. j. 61 A 36/2021 - 161,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 5. 2024, č. j. 61 A 36/2021 - 161, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně podala ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „*krajský soud*“) žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2021, č. j. KUJCK 55603/2021. Tímto rozhodnutím žalovaný částečně změnil rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice (dále jen „*správní orgán prvního stupně*“) ze dne 13. 10. 2020, č. j. SU/6946/2019 - 15, o umístění stavby nazvané „ZTV (*Základní technická vybavenost*) *N. rybník, 1. etapa, N., Č.*“, a ve zbytku toto rozhodnutí potvrdil.

[2] Krajský soud usnesením ze dne 15. 5. 2024, č. j. 61 A 36/2021 - 161, žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Svůj postup odůvodnil tím, že žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 12. 2022, č. j. KUJCK 144138/2022, na žádost žalobkyně povolil obnovu řízení o umístění stavby vedeného správním orgánem prvního stupně (viz odstavec [1] shora). Správní orgán prvního stupně usnesením ze dne 26. 4. 2024, č. j. SU/6946/2019 - 41, obnovené řízení zastavil (s ohledem na to, že nebyly v určené lhůtě odstraněny podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení). Krajský soud konstatoval, že vydáním nového rozhodnutí v obnoveném řízení odpadl i předmět řízení před soudem, neboť jím došlo ke zrušení původního rozhodnutí žalovaného (§ 102 odst. 9 správního řádu). To zakládá neodstranitelný nedostatek podmínky řízení spočívající v neexistenci předmětu řízení; v této souvislosti odkázal krajský soud na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 8 Ao 8/2011 - 129.

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadá usnesení krajského soudu kasační stížností z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[5] Stěžovatelka namítá, že krajský soud žalobu odmítl, aniž by vyčkal, než bude usnesení o zastavení obnoveného územního řízení pravomocné. Upozorňuje na to, že usnesení o zastavení obnoveného územního řízení jí bylo doručeno dne 3. 5. 2024, odvolání proti němu podala dne 17. 5. 2024. Již dne 15. 5. 2024 však vydal krajský soud usnesení o odmítnutí žaloby.

[6] Dále tvrdí, že správní orgán prvního stupně v usnesení o zastavení obnoveného územního řízení neuvedl, zda se jím původní územní rozhodnutí ruší (ve smyslu § 102 odst. 9 správního řádu). I pokud by usnesení o zastavení obnoveného územního řízení bylo novým rozhodnutím ve smyslu § 102 odst. 9 správního řádu (ačkoli se jedná pouze o procesní rozhodnutí – k tomu viz kasační argumentace shrnutá v odstavci [8] níže), kterým se původní územní rozhodnutí ruší, přesto nemohlo založit neodstranitelný nedostatek podmínky řízení spočívající v neexistenci předmětu řízení dříve, než nabylo právní moci. Žaloba tudíž nemohla být odmítnuta.

[7] Stěžovatelka v této souvislosti poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2019, č. j. 4 As 175/2018 - 59, v němž je uvedeno, že rozhodnutí vydané před obnovou řízení je odklizené (s účinky podle § 99 správního řádu) teprve poté, co nabude právní moci rozhodnutí odvolacího správního orgánu v obnoveném řízení. Proto lze teprve tehdy *„odmítnout žalobu, jejímž předmětem je přezkum rozhodnutí vydaného v původním správním řízení před obnovou (zde napadené rozhodnutí), podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. z důvodu, že předmět řízení odpadl.“*

[8] Dle stěžovatelky posouzení zákonnosti usnesení o odmítnutí žaloby závisí i na zodpovězení otázky, zda „novým rozhodnutím“ ve smyslu § 102 odst. 9 správního řádu, kterým se původní rozhodnutí ruší, může být jen rozhodnutí meritorní nebo i rozhodnutí procesní. Krajský soud vycházel z předpokladu, že původní rozhodnutí může být zrušeno i novým procesním rozhodnutím. Naproti tomu správní orgán prvního stupně zaujal názor opačný; v této souvislosti stěžovatelka odkazuje na e-mail ze dne 22. 5. 2024 adresovaný

pokračování

jejímu zástupci Bc. B., zaměstnankyní správního orgánu prvního stupně. Stěžovatelka dodává, že pokud by novým rozhodnutím ve smyslu § 102 odst. 9 správního řádu mohlo být jen rozhodnutí meritorní, pak v důsledku usnesení o zastavení řízení nemohl odpadnout předmět řízení před soudem a žaloba nemohla být odmítnuta. Usnesení o odmítnutí žaloby by v takovém případě bylo nezákonné také z důvodu neexistence meritorního nového rozhodnutí ve smyslu § 102 odst. 9 správního řádu.

[9] Nakonec stěžovatelka uplatňuje námitky týkající se výroků o nákladech řízení před krajským soudem (tj. výroků III. a IV. napadeného usnesení).

[10] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožňuje s usnesením krajského soudu.

[11] Osoby zúčastněné na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřily.

[12] Nejvyšší správní soud nejdříve hodnotil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 102, věta první s. ř. s.), proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná a stěžovatelka je řádně zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Napadené usnesení Nejvyšší správní soud přezkoumal v rozsahu podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 3, věta před středníkem s. ř. s.) a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 4, věta před středníkem s. ř. s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 2, věty první s. ř. s.

[13] Kasační stížnost je důvodná.

[14] Předmětem sporu je otázka, zda krajský soud po právu odmítl žalobu stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s, konkrétně z důvodu neodstranitelného nedostatku podmínky řízení spočívající v neexistenci předmětu řízení (rozhodnutí, které by krajský soud mohl přezkoumat).

[15] V nynějším případě byla na žádost stěžovatelky povolena obnova územního řízení týkajícího se stavby konkretizované v odstavci [1] tohoto rozsudku; správní orgán prvního stupně následně usnesením ze dne 26. 4. 2024, č. j. SU/6946/2019 - 41, obnovené řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu (s ohledem na to, že nebyly v určené lhůtě odstraněny podstatné vady žádosti, které bránily pokračování v řízení).

[16] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.*

[17] Podle § 102 odst. 9 věty první správního řádu *novým rozhodnutím vydaným podle § 100 nebo § 101 písm. a) se původní rozhodnutí ruší; o tomto následku budou účastníci poučeni v písemném vyhotovení rozhodnutí; ustanovení § 99 platí obdobně.*

[18] V první řadě Nejvyšší správní soud uvádí, že krajský soud postupoval nesprávně, pokud vycházel z předpokladu, dle něž novým rozhodnutím ve smyslu § 102 odst. 9 správního řádu, jímž se původní rozhodnutí ruší, může být i usnesení správního orgánu vydané dle § 66 správního řádu (nikoli jen rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl „ve věci samé“). Pokud by platil závěr krajského soudu, v důsledku zrušení původního rozhodnutí by došlo k tomu, že o žádosti o umístění stavby by nebylo meritorně rozhodnuto.

[19] Správní orgán prvního stupně obnovené řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, nevydal tedy rozhodnutí ve věci samé. Teprve v situaci, kdy by v obnoveném řízení bylo vydáno rozhodnutí ve věci samé, by krajský soud mohl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnout žalobu, jejímž předmětem je přezkum rozhodnutí žalovaného vydaného v původním správním řízení před obnovou. Tak tomu ovšem nebylo a napadené usnesení krajského soudu je z toho důvodu nezákonné.

[20] Co se týče zbylé kasační argumentace, Nejvyšší správní soud uvádí, že účinky rozhodnutí ve věci samé vydaného v obnoveném řízení, jež vyplývají z § 102 odst. 9 správního řádu, nastávají teprve okamžikem právní moci rozhodnutí vydaného v obnoveném řízení. Podle právní věty k již zmiňovanému rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 175/2018 - 59 (všechna judikatura tohoto soudu je dostupná na www.nssoud.cz), „[b]ylo-li vydáno nové rozhodnutí podle § 100 nebo § 101 písm. a) správního řádu, původní rozhodnutí se ve smyslu § 102 odst. 9 správního řádu ruší teprve okamžikem právní moci tohoto nového rozhodnutí.“ Z uvedeného plyne, že i kdyby snad usnesení o zastavení řízení mohlo vyvolat účinky dle § 102 odst. 9 správního řádu (což kasační soud popírá – viz výše), krajský soud by v nynější věci nemohl odmítnout žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť usnesení v době podání žaloby nebylo v právní moci.

[21] Usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Ao 8/2011 - 129, jímž krajský soud argumentačně podpořil svůj procesní postup, je nepřiléhavé. V uvedeném případě bylo napadené opatření obecné povahy, které bylo přezkoumáváno Nejvyšším správním soudem, pravomocně zrušeno a s ohledem na to - oproti nyní projednávané věci - byl naplněn zákonný důvod pro odmítnutí návrhu v celém rozsahu na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[22] Lze tedy shrnout, že rozhodnutí vydané před obnovou řízení by bylo odklizené (s účinky podle § 99 správního řádu) teprve pravomocným rozhodnutím ve věci samé vydaným v obnoveném řízení. Teprve v takovém případě by krajský soud mohl odmítnout žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť předmět řízení odpadl. Výše popsáný stav (existence pravomocného rozhodnutí ve věci samé v obnoveném řízení) však v době vydání napadeného usnesení krajského soudu neexistoval.

[23] Nejvyšší správní soud uzavírá, že krajský soud postupoval nezákonně, pokud stěžovatelčinu žalobu odmítl pro neodstranitelný nedostatek v podmínkách řízení, který spočíval v neexistenci žalobou napadeného rozhodnutí.

[24] Pro úplnost lze dodat, že s ohledem na to, že Nejvyšší správní soud shledal napadené usnesení krajského soudu nezákonné, bylo bezpředmětné se zabývat kasačními námitkami

pokračování

směřujícím proti nákladovým výrokům usnesení krajského soudu, které mají akcesorickou povahu k výroku hlavnímu (jímž se žaloba odmítá).

[25] Kasační stížnost je důvodná, a proto Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Krajský soud v něm bude vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.), dle něž usnesení o zastavení obnoveného řízení nemůže odůvodňovat odmítnutí žaloby, jejímž předmětem je přezkum rozhodnutí vydaného v původním správním řízení před obnovou, podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[26] V novém rozhodnutí ve věci rozhodne krajský soud též o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3, věta první s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 21. února 2025

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu